

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๗๙ มีฐานะเป็นโรงเรียนราชภัฏ และย้ายมาเปิดทำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ณ เลขที่ ๒๐ อาคาร ๖ ถนนราชดำเนินกลางในนามโรงเรียนช่างหนังราชดำเนิน ต่อมา พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้รับการยกฐานะยกให้เป็นวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รับงบประมาณสร้างวิทยาลัยใหม่ที่ลาดพร้าว ๑๐๑ คลองจั่น บางกะปิ กทม.

ปัจจุบันมีที่ตั้ง ๒ เขต คือ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ (ราชดำเนิน) ในเขตพระนคร และวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ (บึงทองหลาง) ในเขตบางกะปิ ซึ่งมีเนื้อที่ ๒๓ ไร่ ๑ งาน ๓๙ ตารางวา (ส่งมอบคืนอาคารราชดำเนินแก่ส่วนทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖)

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ปรัชญา “คุณธรรมนำ ทักษะล้ำ เด่นเลิศวิชา รู้ค่าคุณแผ่นดิน”

วิสัยทัศน์วิทยาลัย ศิลปกรรมเลิศล้ำ เป็นผู้นำเครื่องหนัง และสร้างสรรค์ธุรกิจสู่ชุมชน

พันธกิจวิทยาลัย

- ๑) ผลิตนักเรียนนักศึกษาประเภทศิลปกรรม และพาณิชยกรรมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอาชีวศึกษา
- ๒) ส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปกรรม อุตสาหกรรมเครื่องหนัง และพาณิชยกรรม
- ๓) พัฒนาสถานศึกษามุ่งสู่สถานศึกษาคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการวิจัย สร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ อย่างต่อเนื่อง
- ๕) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้สถานศึกษา

อัตลักษณ์วิทยาลัย “เชี่ยวชาญด้านฝีมือ ยึดถือคุณธรรม”

เอกลักษณ์วิทยาลัย “ศิลป์ออกแบบ หนังผลิต พาณิชย์จำหน่าย”

หลักสูตรการเรียนการสอน

วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพเปิดการเรียนการสอน ๒ ประเภทวิชาในหลักสูตรศิลปกรรม และพาณิชยกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี ๗ สาขาวิชาคือ วิชาจิตรศิลป์ คอมพิวเตอร์กราฟิก ออกแบบ อุตสาหกรรมเครื่องหนัง เครื่องประดับอัญมณี ช่างทันตกรรม และพาณิชยกรรม (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ บัญชี และการขาย)

สภาพการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพภายใน

วิทยาลัยได้ดำเนินกิจกรรมตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ให้สอดคล้องกับ ๗ มาตรฐาน ๓๕ ตัวบ่งชี้ โดยให้น้ำหนักเท่ากันทุกมาตรฐาน

สรุปกิจกรรมการดำเนินงานของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ดังนี้ ผลการประเมินตนเอง ภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ย ๔.๔๗ มาตรฐานที่ ๑ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา วิชาชีพออยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐, มาตรฐานที่ ๒ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ดี มาก ค่าเฉลี่ย ๔.๘๐, มาตรฐานที่ ๓ การบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๗๕, มาตรฐานที่ ๔ การบริการวิชาการและวิชาชีพอยู่ในระดับ ดีมาก ค่าเฉลี่ย ๕.๐๐, มาตรฐานที่ ๕ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือการวิจัยอยู่ในระดับ ดีมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐, มาตรฐานที่ ๖ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ รายงานการประเมินตนเอง ๒๕๕๗

การปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดีมาก ค่าเฉลี่ย ๕.๐๐, มาตรฐานที่ ๗ มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ย ๔.๐๐

ผลการดำเนินงาน พบว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ดีมาก จำนวน ๔ มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๖ ในระดับ ดี ๒ มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ๑ และ ๗ ในระดับพอใช้ ๑ มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ๑ ในมาตรฐานระดับปรับปรุง และระดับปรับปรุงเร่งด่วน ไม่มี สมควรให้คณะกรรมการประเมิน ภายในรับรองมาตรฐานภายในวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ นี้

๔. จุดเด่น- จุดที่ต้องพัฒนา

จุดเด่นของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๑.๒ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการหน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพ ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ ๑.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ ๑.๘ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษา

ต่อภายใน ๑ ปี

ตัวบ่งชี้ ๑.๙ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการหน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือ ผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๒.๒ ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

ตัวบ่งชี้ ๒.๔ ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ ๓.๔ ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๓.๑๐ ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๔.๑ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ ๕.๑ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์

หรืองานวิจัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ ๖.๑ ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ ๗.๑ ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน

จุดที่สถานศึกษาควรพัฒนา

ตัวบ่งชี้ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน อาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ ๑.๗ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

ตัวบ่งชี้ ๒.๑ ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับ ความต้องการของสถานประกอบการ หรือประชาคมอาเซียน

ตัวบ่งชี้ ๗.๒ ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

๕. แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา

๒. ควรพัฒนาระบบดูแลนักเรียน นักศึกษา
๓. ควรส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาสามัญเพื่อเตรียมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)
๔. ควรส่งเสริมและจัดประกวดวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาการสอน

มาตรฐาน	คะแนน	ผลการประเมิน
มาตรฐานที่ ๑ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ	๔.๐๐	ดี
มาตรฐานที่ ๒ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา	๔.๘๐	ดีมาก
มาตรฐานที่ ๓ การบริหารจัดการอาชีวศึกษา	๔.๗๕	ดีมาก
มาตรฐานที่ ๔ การบริการวิชาการและวิชาชีพ	๕.๐๐	ดีมาก
มาตรฐานที่ ๕ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือการวิจัย	๔.๕๐	ดีมาก
มาตรฐานที่ ๖ การปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก	๔.๗๕	ดีมาก
มาตรฐานที่ ๗ มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา	๔.๕๐	ดีมาก
ผลการประเมินระดับสถานศึกษา	๔.๖๑	ดีมาก